

10.02.2013- KATECHEZA 76: JAK DZIELI SIĘ MSZĘ ŚWIĘTĄ?

Msza święta składa się z dwóch zasadniczych części: liturgii słowa i liturgii eucharystycznej. W liturgii słowa, która obejmuje czytania zarówno ze Starego jak i Nowego Testamentu, rozbrzmiewa głos Boga aktualny w każdym czasie i w każdym miejscu. Czytania ze Starego Testamentu wraz z psalmem responsoryjnym zawierają całą gamę prorocत्व w postaci osób, wydarzeń i symboli, których znaczenie i duchowy sens odnajdujemy dopiero w świetle czytań Nowego Testamentu obejmujących listy apostołskie oraz serce liturgii słowa: Ewangelię. W księdze Psalmów, jak mawiał Święty Augustyn, słyszymy głos Chrystusa i jego Oblubienicy Kościoła. Jeśli rozwiemy to stwierdzenie słynnego Ojca tak, by odsłoniło nam swój aspekt trynitarny i eklezjastyczny, to możemy powiedzieć, że Bóg przemawia do Kościoła przez swego Syna w Duchu Świętym a Kościół odpowiada, jako jego Oblubienica.

W liturgii słowa Bóg przemawia do nas posługując się mową a my ze swej strony pragniemy Mu odpowiedzieć, wypowiadając swoje tak poprzez wiarę w to, co zostało nam objawione w Słowie Bożym. Słowo Boże przemienia nasz umysł zgodnie z tym, co Panu Bogu miłe, odzwierciedlając w naszym codziennym życiu to, co stanowi istotę najważniejszego powołania każdego chrześcijanina: dążenie do świętości. Ponadto, do liturgii słowa zaliczamy homilię, którą wygłasza biskup, kapłan oraz diakon, wyjaśniając duchowy sens przeczytanych prorocत्व Starego i Nowego Testamentu, których punktem kulminacyjnym jest dzieło zbawienia dokonane przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Po homilii następuje wyznanie wiary i modlitwa powszechna, która zwieńcza liturgię słowa.

W drugiej części Mszy świętej, w której rozpoczyna się Liturgia Eucharystii zostają przygotowane dary chleba i wina. Wszystko to, o co prosiliśmy w modlitwie wiernych zostanie zaniezione wraz z chlebem i winem i złożone na ręce Chrystusa, aby dokonało się przeistoczenie. Kościół, Oblubienica Chrystusa, zanosí zarówno siebie, jak i świat, i prosi o przeistoczenie. Punktem centralnym liturgii eucharystycznej jest modlitwa eucharystyczna, którą poprzedza prefacja i śpiew „Święty, święty”, po którym następuje najważniejszy moment Eucharystii: przeistoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa. Modlitwa eucharystyczna kończy się doksologią, która stanowi ostatni mocny akord modlitwy uwielbienia, w której oddajemy należną cześć i chwałę Trójcy Przenajświętszej. Po niej kapłan zaprasza wiernych do modlitwy Pańskiej zawierającej to wszystko, o co każdy chrześcijanin powinien prosić Boga Ojca, aby osiągnąć pełnię doskonałości.

Po modlitwie Pańskiej kapłan, który do tej pory kierował swe słowa do zgromadzenia albo do Boga Ojca, teraz zwraca się bezpośrednio do Chrystusa prosząc o pokój, po czym zachęca wiernych, aby przekazali sobie znak pokoju. W końcowej części liturgii eucharystycznej po odśpiewaniu „*Baranku Boży*” zaczyna się obrzęd łamania chleba, który przenosi nas do tajemnicy Wieczernika, gdzie Chrystus ustanowił Eucharystię. Po łamaniu chleba następuje rozdzielenie świętych darów generalnie pod postacią Ciała Chrystusa. Po przyjęciu Komunii jest czas i miejsce na modlitwę w skupieniu, aby wyrazić wdzięczność i uwielbienia wobec Syna Bożego, „*który umiłował nas i samego siebie wydał za nas*” (Ga 2, 20).

Liturgię Eucharystii kończy uroczyste błogosławieństwo, po czym kapłan rozsyła wszystkich wiernych z misją bycia świadkami Chrystusa we współczesnych realiach codziennego życia zgodnie ze słowami Samego Jezusa: „*Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam*” (J 20, 21; 17, 18).